

המישטרה טענה שזה בית-בושת, הבעלים טענו שזה מכון

לעיסוי - ורשמו אותו כאגודה עותומנית כ"מועדון לתרבות הגוף"

לבין ה-6.10.75 החזיק דירה ברחוב בלפור 9 בתל-אביב, לשם עיסוק בזנות בכסות מכון-עיסוי, כלומר, מבחינת החוק הואשם במיחיה על ריוחיו זונה, ובהחזקת מקום לשם עיסוק בזנות, ובניהולו. אך אריה ברדה לא היה, אלא קצהו של הקרחון. מן המיסמכים שנפלו בידי המישטרה התברר, ללא ספק, כי לברדה היו ארבעה שותפים להקמת המועדון שלו. החמישה - אלפרד (אריה) ברדה (30) מרחוב בלפור 9 בתל-אביב, שלמה לבקוי ביץ (26) מרחוב נחמן מברסלב 8 בפתח-תיקווה, שלמה קניג (30) מרחוב פרי מגדים 4 בתל-אביב, שלמה יצחק (24) מהשופטים 25 בתל-אביב וסליביה סויסה (22) מסימ-טת התבור 5 בתל-אביב - עשו, כנראה, לשם הקמת ה"מכון" שלהם, תרגיל בי-הונאה פשוטה.

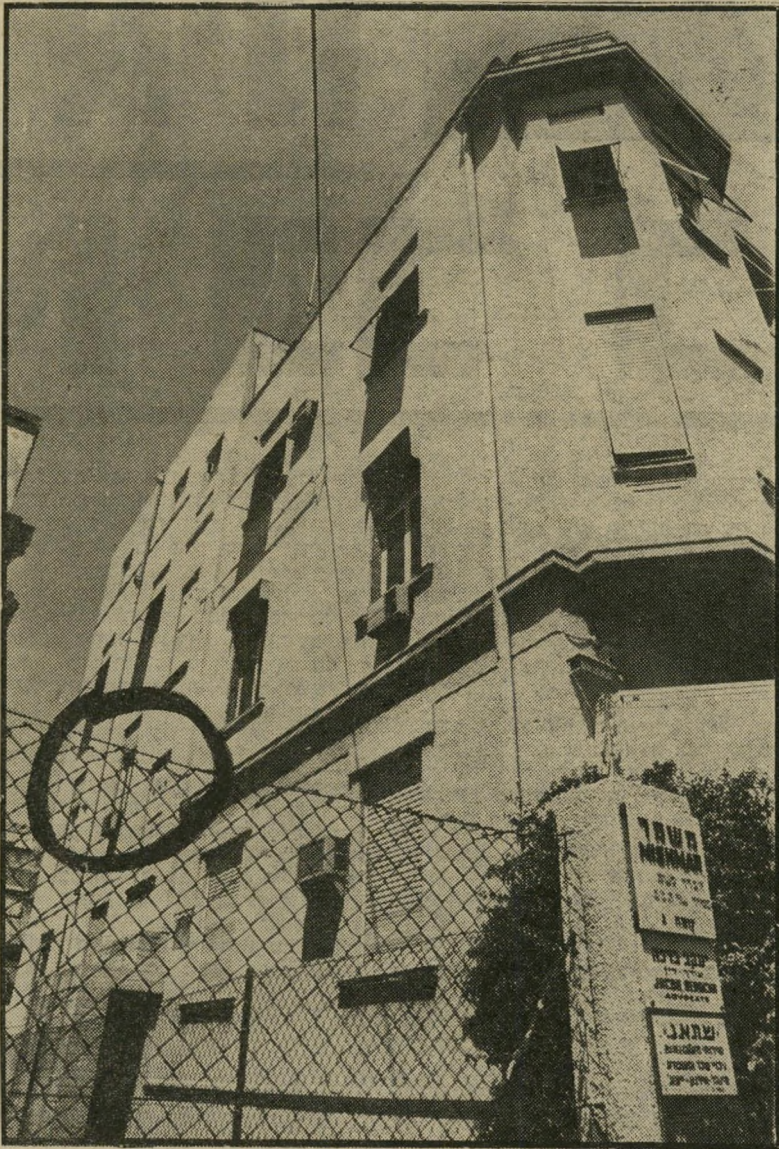
שלא על-מנת

להרוויח?

ב-28 באוגוסט 1975 הגישו ה-חמישה לממונה על המחוז בת"א הצהרה בדבר ייסוד אגודה עותומנית (לפי סעיף 6 בחוק העותומני לאגודות). במיסמך זה הגדיר עצמו ברדה כמנהל, יו"ר וגיובר; לבקוביץ - כפסיוטרופיסט וחבר-יועץ; יצחק שלמה כמנהל-עבודה וחבר-יועץ, וי-קניג וסויסה רשמו עצמם כמדריכי-ספורט וחבר-יועץ.

אגודה עותומנית, על-פי החוק העותומני הקיים עדיין בארץ, היא אגודה אלטרנטיבית איסטית שנוסדת למטרה כלשהי - ושלא על-מנת להפיק רווחים! כל הכנסותיה מוקדשות למימון פעולותיה. משום כך, אגודה כזו אינה זקוקה לרישיון-עסק. אי-שורו של הממונה על המחוז לגבי קבלת ההצהרה בדבר ייסוד האגודה כמוהו כ"רישומה, ואין לה צורך ביותר על-מנת לבסס את קיומה באורח רישמי. אולם, כיוון שכנראה לא התכוונו להקים מוסד שמטרתו להעניק שירותי-חינם ל-בילוי-זמן ולהרמת המוראל, הלכו ועשו צעד קטן נוסף. שלושה מן החמישה ערכו ביניהם הסכם של שותפות, אצל עורך-

המשטרה הנעלם

רח' בלפור 9, תל-אביב: המכון האנסקלוסיבי

„ברדה מנהל בית-בושת כהסוואה למכון-עיסוי“ טען איש-המישטרה. „אנו מייח" סים לו חשד שהוא מנהל לא רק בית-בושת אחד, אלא כמה, במקומות שונים בתל-אביב. החקירה נגדו טרם הסתיימה, ויש לאתר מיספר עדים ולהעמידו לדין תוך מעצרו. החשוד משך את אנשי-התצפית (של המישטרה)“ טען סמל סעד, „והוא הצליח להבריח את המעסות. מייחסים לו שלושה מקומות שבהם הוא מנהל בתי-בושת בהסוואה של מכון-עיסוי.“

במהלך הדיון הסתבר, שהחשוד הופיע בתחנת-המישטרה בעצמו, אחרי שנודע לו כי מחפשים אחריו. הוא אכן נעצר לשיבועה ימים נוספים, לבקשת המישטרה. וב-23 באפריל השנה הגישה הפרקליטות לבית-המישפט המחוזי בתל-אביב כתבי-אישום נגד ברדה. הוא נאשם בכך שבין ה-1.8.75

האדיבים והרחומים שיחררו אותה בי-תחנה מבלי להביאה בפני שופט-שלום כפי שנהגו עם האחרות - וגם מבלי לנסות לאמת את סיפוריה, או אפילו את מיספר-הטלפון שמסרה להם למיקרה ש-יודקקו לה. המיספר והכתובת נתגלו כ-כזויים. איש גם לא ידע אם היא באמת אלמנת-מילחמה. החוקרים נאלצו לבלוע את הצפרדע, ושתקו. מעצרו של העובדות ב"מועדון", היה אך שלב ראשון במצוד שהחלה המישטרה עורכת על בעליה.

ב-10 באוקטובר 1975 הופיע התובע המישטרה של מרחב הירקון, הסמל סאלם סעד, בבית-מישפט-השלום בתל-אביב, ו-ביקש להאריך את מעצרו של אלפרד (אריה) ברדה, מנהל המועדון וגיוברו, בשיבועה ימים.

גבר בגייהעמידה, מטופח ולבוש-הדר, יצא את שער הבית מס' 9 ברחוב בלפור בתל-אביב וניגש אל מכון-ניחו המסוארת. חיוך של הנאה היה עדיין שפוך על פניו. הוא שלח מבט של הערכה לאחור, אל הבית שבו בילה והזעתה שעה ארוכה של תענוגות. אך עוד קודם שהספיק להיכנס למכונתו, תפסו בזרועותיו שני גברים חסונים, ושינו את תוכניותיו. הם הזמינוהו להילוות אליהם. כעבור שעה קלה ישב כבר האורח הי-נכבד מול קצין-המישטרה חיים בן-דוד, במפלגה-המוסר של היחידה המרכזית בי-מישטרה מהזן תל-אביב. השיחה הייתה קצרה. „אתה, גבר נשוי, הלכת לבלות בבית-בושת?" נזף בו הקצין. „מה פית" אום?" הייתם האזרת, „הייתי רק במכון-עיסוי.“ אך הויעה הקרה שהציפה את פניו הסגירה אותו.

הוא לא נזקק לשיכנוע רב על-מנת להבין, שמוטב לו למסור הודעה מלאה ומפורטת בדבר מעשיו באותו מקום. די היה באותה הודעה, מייד נתן הקצין בן-דוד אור ירוק לאנשיו, לפלוש להיכל-התענוגות שברחוב בלפור.

הצפרדע

של החוקרים

ב-לשי מופלג-המוסר פרצו בסערה לבית-הדירות ושם, בקומה השנייה, גילו את המועדון-לתרבות-הגוף רענן. הי-דברים שניגלו לעיניהם בהיכנסם, הדהימו אותם כליל. הם מצאו שם ארבעה חדרים מסוארים, מצויידים במיזוג-אוויר, בשטי-חיים יקרים, במערכות-סטריאו נפרדות לכל חדר ובמיזון עשיר במשקאות. כן מצאו שם ארבע נשים צעירות, לבושות חצאיות-מיני ומטופחות למישעי, שהגדירו עצמן כמעסות. הנשים נעצרו, והועברו למטה המישטרה בתל-אביב.

לחוקרים ציפתה הפתעה נוספת. אחת המעסות הציגה עצמה בשם לאה אלירום (גרינפלד), מרחוב ז'בוטינסקי בבתיים, ו-טענה כי היא אלמנתו של טייס צה"ל שנפל במלחמת יום-הכיפורים. השוטרים

הצייד מפקח-המישטרה חיים בן-דוד, ראש מפלגה-המוסר, הביא לתפיסתו של מנהל המכון, אך חשאיך דרך נסיגה למשקיעים.

המשקיע שלמה לבקוביץ, היה שותף למכון-העיסוי, והשקיע בהקמת העסק. הוא עזב ימים ספורים לפני פשיטת המישטרה.